

[Lone Dybkjær]

i en lang række sammenhænge formentlig halter bagefter.

Det er klart, at vi heller ikke er tilhængere af, at beslutningsforslaget gennemføres i denne form med henblik på, at man allerede i 1992-93 skal fremsætte et lovforslag. Det mener vi er hastværksarbejde. Noget andet er så, at vi gerne vil fremskynde og bede industriministeren fremskynde arbejdet i udvalget så meget, som det kan lade sig gøre. Det, vi kunne forestille os – og det vil jeg stille som et spørgsmål til industriministeren – var, om det ville være hensigtsmæssigt med en dialog mellem Erhvervsudvalget og det udvalg, der er nedsat, sådan at man måske kunne inspirere hinanden lidt i arbejdet. Vi har jo i andre sammenhænge haft glæde af dialoger, og det kunne da være, man også kunne få det her, sådan at man på et tidligt tidspunkt fik rejst nogle af de ting over for udvalget, som man var interesseret i blev belyst. Om så udvalget ville tage det med i sine endelige forslag eller ej, det er en anden sag.

Jeg skal så lige sige nogle enkelte ting om de enkelte punkter, som beslutningsforslaget omhandler.

Vi er enige i, at den arbejdende bestyrelsesformand sådan set i sit generelle koncept er en uskik. Der kommer ikke en tilstrækkelig adskillelse imellem bestyrelsen og direktionen, og det mener vi ikke er hensigtsmæssigt. I lighed med, hvad SF's ordfører sagde, er vi også enige i, at det, at en revisor er der mere end 5 år, ikke er hovedproblemet. Det er faktisk måske netop, som SF's ordfører også sagde, de skiftende revisorer, der bliver problemet, lige så vel som vi heller ikke tror på, at det for mindre virksomheder er muligt at adskille det rådgivningsmæssige og det revisionsmæssige.

Vedrørende punkt 4 ville det selvfølgelig være ønskeligt, dersom man kunne sætte en grænse på 15 pct. af omsætningen for, hvad et revisionsfirma måtte have fra et børsnoteret aktieselskab og dets datterselskaber. Om det i praksis er så nemt endda, hvis man kigger på mindre og mellemstore virksomheder, er en anden sag.

Så er vi helt klart tilhængere af, at man får højere gennemsigtighed, når det drejer sig om vederlæggelsen for direktionsmedlemmer og andre, lige så vel som vi også er tilhængere af, at det fremgår, hvilke aktiekøbsoptioner der er, og hvilke forretninger der er handlet ind-

byrdes i selskabet. Hvis man kan lave en fremadrettet følsomhedsanalyse, er det naturligvis vældig ideelt, det er bare svært, men der ville kunne afspejles noget fremadrettet med udgangspunkt i, om jeg så må sige, noget bagudrettet i retning af, hvordan følsomheden ser ud, hvis man kigger på de seneste år, og derved kan man måske også få en indikation af, hvor følsom virksomheden som helhed er.

Men altså tilslutning til, at udvalget arbejder efter de her gennemsigtighedsbetragtninger, og så måske også en opfordring til, at industriministeren overvejede, om det var en idé at få en diskussion med Erhvervsudvalget på et tidligt tidspunkt, sådan at man kunne inspirere hinanden.

Lysholm Christensen (KRF):

Det foreliggende beslutningsforslag har til formål at skabe mere vidtgående funktionsadskillelse og større åbenhed i børsnoterede aktieselskaber.

Jeg skal straks erklære mig principielt enig med forslagsstillerne, når det gælder hovedindholdet i forslaget. Der er flere uheldige eksempler fra erhvervslivet i de senere år, som taler deres tydelige sprog om, at der er behov for en opstramning på området. Men som industriministeren har bebudet, er der lovforslag på vej fra regeringen, forslag, som søger at løse de samme problemer, og derfor finder jeg det naturligt, at vi afventer disse forslag for at se, hvad de indeholder. Så Kristeligt Folkeparti afviser ikke dermed hovedindholdet i B 4, men vi medvirker altså ikke til at pålægge regeringen at gennemføre dette forslag.

Jeg vil godt lige nævne et par punkter fra B 4, som efter vores mening er for vidtgående, og som i nogle tilfælde slet ikke behøver at være med.

Først er der punkt 2 om revisorskift hvert femte år. Vi er ikke overbevist om, at det er her, problemet ligger, og vi finder, det er overflødig, ja, det vil blive fordyrende for virksomhederne. Den eneste instans, der vil få fornøjelse af det, er formentlig revisorerne, fordi det giver mere beskæftigelse.

Punkt 3, adskillelse af rådgivning og egentligt revisorarbejde, der er vi heller ikke overbevist om, at det er rigtigt, specielt ikke når det gælder mindre virksomheder.